

Statistik

	1967	1968	1969	1970	1971
Altergæster	1503	1351	1272	1473	1507
Døbte	99	65	63	51	60
Fremstillet efter hjemmedåb	1	0	0	0	0
Navngivet	11	15	18	9	17
Konfirmerede	74	88	4	93	94
Viede	42	20	22	20	17
Døde	71	70	73	71	74
Separations- og skilsmissemæglinger ..	14	4	10	13	9
Kirkebosserne (kr.)	3.500	4.382	4.112	4.032	5.612
Sognets befolkningstal	10.726	10.459	10.254	10.100	9.881

Adresser:

Sognepræst Johs. Bjerrum,

Dyssebakken 8, 2900 Hellerup, tlf. GE 7108.
Træffes bedst hverdage (undtagen onsdag)
kl. 11-12. Tirsdag dog kun kl. 18-19.

Residerende kapellan, mag. art. Max W. Olsen,

Grants Allé 23, 2900 Hellerup, SØ 6183.
Træffes bedst hverdage (undtagen fredag)
kl. 12-13.

Kordegn Rudolf Hansen,

Ellemosevej 115, 2900 Hellerup, GE 2875.
Træffes hverdage (undtagen torsdag) kl. 9-
13. Fredag tillige kl. 18-19.

Organist Steen Lindholm,

Kirsebærvej 2, 3660 Stenløse. (03) 17 08 23.

Kirketjener Mogens Munch,

Fyrrehøj 12 B, 2900 Hellerup.
Træffes som regel i kirken mellem kl. 8 og
12, tlf. GE 419.

Menighedsrådets formand:

Grosserer Leif Christiansen,
Julianehåbsvej 3, 2900 Hellerup, SØ 7028.

Menighedsplejten:

Formand: sognepræsten.
Kasserer: Fru R. Bredvad, tlf. SØ 7924.

KFUM-spejderne:

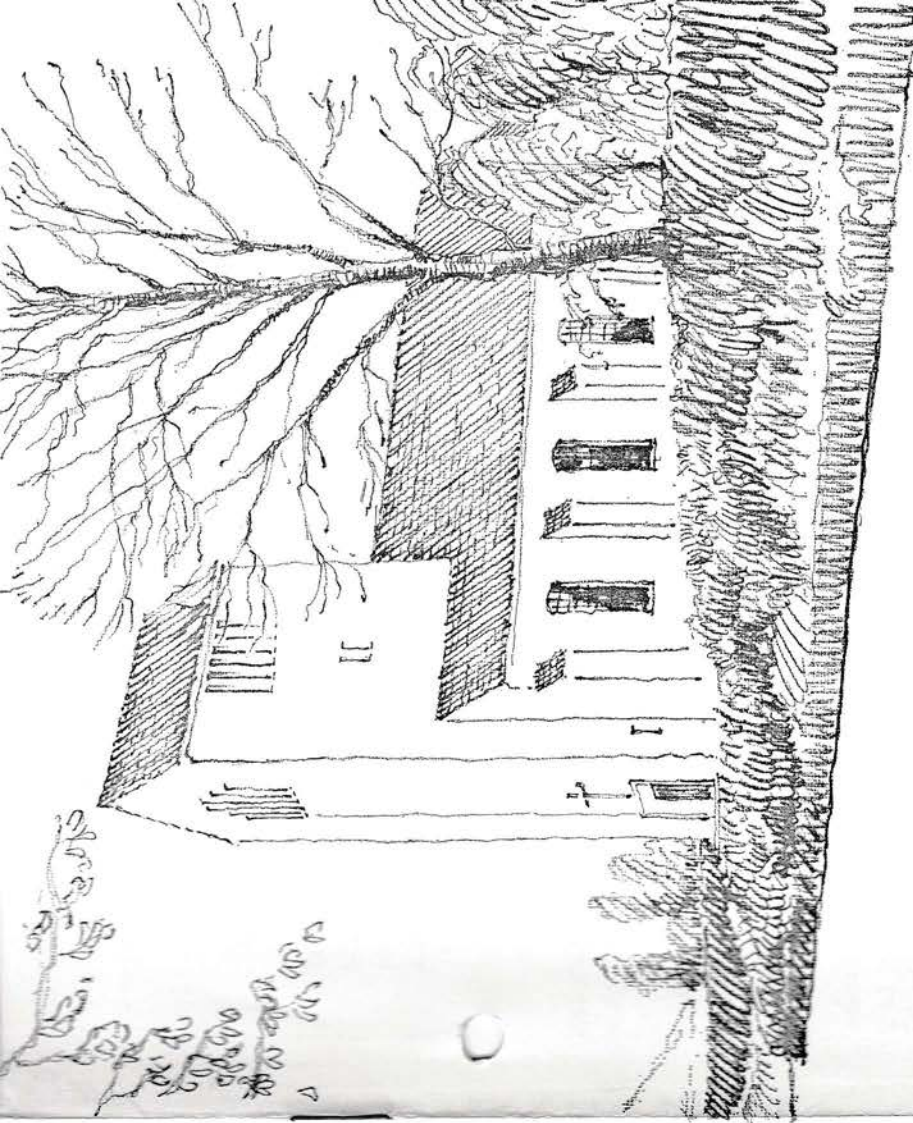
Gruppenleder: Steen Laier,
Smakkekrogen 6,
2820 Gentofte,
GE 9118.

Henvendelse om kirkelige handlinger

Dåb: Henvendelse sker til kordegnkontoret og til præsten.

Vielse: Henvendelse sker først til præsten for fastlæggelse af dag og tid, derefter til kordegnkontoret.

Begravelse: Henvendelse sker til præsten angående dag og klokkeslet.

C.I.H. THOMSENS BOKTRYKKERI A/S

Dyssegårds-Bladet

En bilsen fra Deres kirke

NR. 2 · 1972 · 37. ÅRGANG

Nådelønnen

Jesus fortalte, som bekendt, mange lignelser. Vi kender alle lignelsen om „Den fortabte søn“ og om „Den gældbundne tjener“. Mon ikke også nogle husker lignelsen om „Arbejderne i vingården“? (Mt. 20). Den handler om en ejer af en stor landejendom, en vingård; han havde en dag brug for langt flere arbejdere end ellers, og gik ved daggry ud for at leje et hold arbejdere til dagens gerning, og aftalte med dem den sædvanlige dagløn, *én denar*.

I dagens løb lejede vingårdsejeren endnu nogle hold arbejdere; der var mere at udrette, end de først antagne kunne overkomme.

Endelig var dagen forbi og arbejdet fuldført; og nu skulle så lønnen udbetales. Stik imod al forventning fik alle arbejderne samme løn, nemlig *én denar*, både de, som havde „båret dagen byrde og hede“ og de, som kun havde arbejdet én eneste time.

Det fandt de første helt uretfærdigt, og det gør vel de fleste af os andre vist også. Ja, dersom det her drejede sig om en virkelig tildragelse, var det uretfærdigt og forkasteligt. Men Jesus fortæller ikke her om en stedfunden begivenhed, men han fortæller *en lignelse*, der handler om Guds forhold til os.

Han forkynder, at Guds kald udgår til os mennesker atter og atter. Nogle hører og modtager det tidligt i deres liv, andre først senere, og nogle endda ikke førend i deres livs allersidste afsnit. Alligevel står de ham alle lige nær, og han vil være lige god mod dem alle. Ingen har noget krav på Gud! Men han kalder os alle og vil tage imod os alle og vil give os alle det samme. For han har i sin godhed kun ét at give: sin ufattelige nåde.

Max W. Olsen

Juleindsamlingen

Listeindsamlingen i december 1971 fik et for Menighedsplejen godt resultat, idet der indkom kr. 5.735,50 (1970: 5.954,75). Menighedsplejen retter en hjertelig tak til alle, der har været med til at skabe resultatet, bidragydere såvel som listebærere.

Jobs. Bjerrum
formand.

/ R. Hansen
sekretær.

Ingen morgensang?

Den fælles morgensang er på retur i vore skoler.

Set med skolens øjne er situationen vanskelig. De store elever vil ikke synge med; de små vil gerne. Læreren er næsten alene om at synge, og det bliver man i det lange løb ked af. Især hvis hjemmene ikke bakker op. Hvis forældrene bliver hjemme, når skolen kalder, kan skolen ikke vide, hvad forældrene egentlig mener.

Nogle forældre er måske også ligeglade. Men det er andre, som ikke kom-

mer, fordi de er bange for, at de ikke kan belægge deres ord. Det betyder ikke, at de ingen mening har; de udgør blot en del af det såkaldt tavse flertal.

I virkeligheden er der ikke så få forældre, som gerne vil have morgensangen bevaret i den danske skole. De synes, der mellem år og dag spildes så meget værdifuldt, og de ønsker ikke en sådan udvikling. Men så må vi nok ganske anderledes bakke op om skolens arbejde. Skole og hjem må lære at kommunikere i en aktiv medleven; ellers spildes der for meget. Har man først fået kastet barnet ud med badevandet, kan det blive svært nok at redde det igen!

Jobs. Fog

Det særlige ved kristendom

... Vi begynder med de faktiske ting vedrørende Jesus, som kun få ville være interesseret i at benægte.

For det første, Jesus af Nazareth har levet som profet og lærer. De forsøg, der er blevet gjort på at benægte, at Jesus overhovedet har levet, behøver man ikke at tage videre alvorligt.

Dernest, Jesus af Nazareth døde ved at blive korsfæstet. Også her er vi på uangribelig fast grund.

Endvidere, som et resultat af Jesu liv og virksomhed opstod kristendommen som et historisk fænomen, en ny bevægelse med dets samfund, lære, ritualer, dogmer, etik og dets indflydelse i verden. Også det står udenfor diskussion, hvilken betydning man så end tillægger det.

Så langt bevæger vi os på et grundlag, som kristne og ikke-kristne historikere kan enes om.

Men nu går jeg et skridt videre og stiller et spørgsmål om det ejendommelige ved kristendommen som nyt fænomen. Til kristendommen som nyt fænomen hører der en overraskende ny vurdering af *lidelse*.

Denne nye vurdering af lidelse, der atter og atter træder frem i den apostolske undervisning og i den kristne missions historie, er ikke en forherligelse af martyriet eller en slags masochisme, en sygelig dyrkelse af lidelsen som sådan. Den hører sammen med troen på, at der er en guddommelig anvendelse af lidelse, der sammenknytter den med

den selvopofrende kærligheds skabende kraft.

Og den hører sammen med troen på Jesu lidelses nyskabende kraft.

Oå så spørger vi: hvis det er en vigtig del af fænomenet kristendom, hvad er der så hændt, der har bevirket det? Dermed står vi ved et andet historisk spørgsmål. Nu er det ganske vist sandt, at Jesus ifølge de synoptiske evangelier gav sine disciple nogen belæring om betydningen af hans kommende død som en guddommelig befrielseshandling, (sml. Mark. 10,45, 14,21 og 14,22-25).

Men det ser bestemt ud til, at de, da han døde, ikke havde fået fat på, hvad han mente, eller tilegnet sig det. Da Jesus døde, døde hemmeligheden med ham. Da *skete der noget*, der for disciplene skabte læren om Jesu død som befriende, skabende og sejrende. Der skete noget. Apostlene sagde, at det, der skete, var, at Jesus gav sig til kende for dem som opstået fra de døde. Jeg tror, at apostlenes overbevisning var rigtig. De alternative teorier – at de var bedragede, ofre for en illusion eller selv bedragede – synes mig at kræve en næsten utrolig godtroenhed. Der var noget, der skete. Jesus blev oprejst fra de døde. „Hvorfor forekommer det dig utroligt?“ som Paulus sagde til kong Agrippa.

I evangeliernes overlevering om opstandelsen og i apostlenes lære derom er det et meget betydningsfuldt punkt, at det er *den korsfæstede*, der som genopstanden kommer tilbage til disciplene, og at *Jesus der døde*, *Jesus i sin død* nu også ville blive tilgængelig for kommende generationer. Det er ikke sådan at forstå, at døden nu er en overstået

episode. Nej, døden er her stadig og gør sig gældende bestandig i hele sin alvor.

Kristendommen trådte ind i historien på grund af opstandelsen. Uden den havde der ikke været nogen kristendom. Og kristendommen trådte ind i historien som religionen om en korsfæstelse, der var både sejrende og befriende. Det er det, der bestemmer det egentlige karakteristiske ved kristendommen, at den er

evangeliet om liv gennem død, om at miste livet for at kunne finde det, om den selvopofrende kærlighed som den højeste suveræne magt. Derfor var og er det at tro på Jesus som Herre en handling, hvorved man slår ind på korsets vej.

(Uddrag af et foredrag holdt af ærkebiskoppen af Canterbury, Michael Ramsey, i København).

Forårskoncert i Dyssegårdskirken

MANDAG DEN 6. MARTS KL. 19.30

Sankt Annæ Gymnasekor, som består af elever fra Sangskolen, opfører under Arne Bergs ledelse et meget spændende værk af den engelske komponist Joubert med titlen „Leaves of Life“. Værket omhandler episoder af Jesu liv. Desuden synger koret nogle satsler til fastetiden.

Aftensens instrumentalsolist er den kendte violinist Mogens Brendstrup, som sammen med organist Steen Lindholm opfører bl. a. en sonate af Händel.

Information fra menighedsrådet

Ny formand

Ved menighedsrådsmødet d. 3. december 1971 valgtes ny formand.

Menighedsrådets formand gennem 4 år, hr. civilingeniør Steen Laier havde meddelt, at han ikke ønskede genvalg grundet på manglende tid.

Vi vil gerne takke hr. Laier for det store arbejde, han så dygtigt har udført i sin formandsperiode. Samtidig er vi glade for, at hr. Laier forbliver som medlem af menighedsrådet, således at vi kan høste gavn af hans erfaringer.

Til ny formand valgtes hr. grosserer Leif Christiansen.

Kun den blinde så det!

Mens Jesus gik op til Jerusalem for at lide og dø, var det Guds kærlighed, der i et svagt menneskes skikkelse var ved at udrette det største, som kærlighed nogen sinde har udrettet her på jorden.

Men de, der bedst havde kunnet se og forstå det – disciplene – var desorienterede og skuffede. De syntes ikke, de kunne se Guds almægtige funktion. Og det kunne de heller ikke! Det kom af, at de efterlyste noget, der så stort ud. Det, som kunne ses og bedømmes, da Jesus fejrede den sidste påske, så ikke stort ud; det lignede mindst af alt en sejr. Og det var sejr og fremgang og herlighed, de ventede for Jesu vedkommende – og da også for deres eget, da de nu var kommet til at høre sammen med ham.

Sådan virker Guds kærlighed i verden: uden ydre magt; uden at man kan se, at den er almægtig. Men samtidig sådan, at den udretter netop det, Gud vil have gjort.

Det fortælles, at der sad en blind tigger ved den vej, Jesus gik ad (Mk. 10, 46 ff.). Han kunne se, hvad de andre ikke så. Han råbte efter Jesus: „Forbarm dig over mig!“ Og det kom af, at Gud på en eller anden måde havde givet den mand troens åbne øjne at se med. Han troede, at Jesus kunne hjælpe ham; han troede, at Jesus var, hvad han gav sig ud for at være: Guds Søn. Altså kærlighed for at være: Guds Søn. Altså kærlighed for at være: Guds Søn. Altså kærlighed for at være: Guds Søn. Altså kærlighed for at være: Guds Søn.

Der var meget, den blinde ikke så, f. eks. alle de tegn, der fik Jesu apostle

og andre til at synes, at der skete alt for lidt som resultater af Jesu virke. Men han så, hvad de seende havde svært ved at få øje på: at det virkelige var Guds magt og kærlighed, der var ham nær i Jesu skikkelse.

Der står i en salme: „— lukke må med flid jeg tit for verdens klarhed øje mit når hjertet skal husvales“. Altså, hvis hjertet skal finde trøst, kan det blive nødvendigt at lade være med at se på det, vi kalder kendsgerningerne. Det kan blive nødvendigt at se bort fra dem og tro – imod al rimelighed og fornøft – at Guds kærlighed møder os i Jesu Kristi gerning; og at der kan den ses; at fra ham kan den modtages.

I fastetiden forsøger vi i kirken at samle tanker om, hvad der skete, da Jesus i lydløshed mod Guds vilje ofrede sig selv for os. Ikke at forstå det – for hvem kan forstå korsets gåde? Ikke at forklare det, for hvem kan finde forklaringen på, at Gud lod sin almægtige kærlighed åbenbare i verden på den måde? Men vi prøver at samle vore tanker om det. Og så kan vi jo bede Gud om, at vi må få samme syn som den blinde ved Jesu vej, troens klare syn. Så kan vi også se, at det der skete den påske i Jerusalem, da Jesus døde, skete som udslag af Guds kærlighed til os.

Jørgen Tørsleff

Jeg elsker Bibelen for alt det, jeg forstår af den; og det jeg ikke forstår, fylder mig med desto større ærbødighed. Pascal

Gudstjenester i Dyssegårdskirken

Januar 1972

Søndag d. 30. kl. 9 Johs. Bjerrum
Septuagesima
(Børne- og familiegudstjeneste)

kl. 10 Johs. Bjerrum

Februar 1972

Søndag d. 6. kl. 9 Max W. Olsen

Sexagesima kl. 10 Prof. E. Thestrup
Pedersen

Søndag d. 13. kl. 10 Max W. Olsen
Fastelavn

Søndag d. 20. kl. 10 Kirkens årsfest
1. s. i fasten Begge præster

Søndag d. 27. kl. 10 Max W. Olsen

2. s. i fasten kl. 11.30 Johs. Bjerrum
(Forsøggudstj.)

Marts 1972

Søndag d. 5. kl. 9 Johs. Bjerrum

3. s. i fasten kl. 10 (Børne- og familiegudstjeneste)
Johs. Bjerrum

Søndag d. 12. kl. 9 Max W. Olsen

fidfaste kl. 10 Max W. Olsen

Søndag d. 19. kl. 9 Johs. Bjerrum
Mariæ Bebud.
Konfirmation

kl. 11 Johs. Bjerrum
Konfirmation

Tirsdag d. 21. kl. 19 Altergangsgudstjeneste

Søndag d. 26. kl. 10 Max W. Olsen

Palmesønd. kl. 11.30 Johs. Bjerrum
(Forsøggudstj.)

Ved børne- og familiegudstjenesten den 30. januar synges:

696 (I østen stiger solen op)

697 vers 3, 4 og 5 (Nu titte til hinanden)

588 (Jesus kom dog nær til mig)

Den 5. marts synges:

44 Ingen er så tryk i fare.

12 vers 1-5 og 9-10: Op al den ting som Gud har gjort.

★

Konfirmandaltergang med påfølgende samvær i kirkens krypt for konfirmander og deres forældre finder sted d. 21. marts kl. 19.

★

Møder for ældre

Tirsdag d. 15. februar kl. 14.

Tirsdag den 14. marts kl. 14.

★

Møder for unge

Tirsdag den 29. februar kl. 19.15.

Tirsdagsaften i Dyssegårdskirken

2. tirsdag i måneden

Tirsdag d. 8. februar kl. 19.30. „Vi synger sammen“. For aftenens arrangement står kirken tidligere organist, dr. phil. Povl Hamburger og nuværende organist Steen Lindholm.

Forårskoncert i Dyssegårdskirken

Mandag den 6. marts kl. 19.30